

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Ljubljanske nemške šole.

II

Statistično izkazano število nemški mestni šoli obiskujočih slovenskih otrok je že samo na sebi tako veliko, da obuja ta okolnost splošno začudenje. A koliko je še otrok, ki so se tekom šolskega obiska iz Slovencev prelevili v Nemce in koliko je takih, ki so se koj pri vstopu uvrstili mej otroke nemške narodnosti, ker so slučajno znali nekoliko nemških besed!

Res je, da je pri nas še nekaj ljudij, ki mislijo, da Slovenec ne more priti do boljšega kruha, ako ne zleze v nemško kožo, ako ne zataji svoje narodnosti in svojega maternega jezika. Tega mnenja ljudem ni zameriti, saj vidijo na svoje oči, da zavzemajo v državni službi Nemci vsa boljša mesta in da se sistematično v stran potiskajo domačini, zlasti če se niso ponemškutirali. Vender pa to mnenje ni niti jedini niti glavni vzrok, da obiskuje toliko slovenskih otrok nemške šole.

Jeden glavnih vzrokov je ta, da pritiskajo nemški delodajalci na svoje delavce in uradnike in jih silijo k temu, da pošiljajo svoje otroke v nemške šole. Lahko bi navedli celo vrsto imen, a omejiti se hočemo na jedno samo. Kranjska hranilnica, ki je v naši deželi že toliko zlega storila, sezidala je zadnja leta blizu sv. Krištofa cerkve nekoliko delavskih hiš. Res je, da je s tem nekaterim delavcem izdatno pomagano in nihče ne krati hranilnici priznanja, ki jej gre za to. Ali gorje tistemu, ki stanuje v hranilničnih poslopjih in se z dušo in telesom ne zapíše nemški stranki. Znano je, da je pri zadnjem ljudskem številjenju hranilnica zapisala vse v svojih delavskih hišah stanujoče trde Slovence mej Nemce, in znano je tudi, da pošiljajo ljudje, ki tam stanujejo, svoje otroke v nemške šole, ne prostovoljno, ampak ker so k temu prisiljeni. Kako naj se tudi priprost človek, ki uživa dobroto, da ima ceneno stanovanje, ki je torej od hranilnice odvisen, upa ugovarjati, ako se mu na primerno jasen način dopove, da je želja in volja hišnikova, da pošilja svoje otroke v nemške šole.

Na ta način, v sled pritiska, je prišlo največ slovenskih otrok v nemške šole.

Drugi so zopet po zmoti prišli v te šole. Vodstvo nemške deške šole izdaja n. pr. tudi slovenske razglase, in marsikateri oče se je dal na ta način premotiti, sosebno če stanuje v bližini šolskega poslopja. Navaden delavec se navadno bore malo briga, kakov je učni jezik v kaki šoli, in se uda bitro, celo če pride k njemu v hišo kak gospod, in ga z raznimi obljubami nagovarja, naj pošilja otroke v to in to šolo. Da se to dejanski godi, to lahko dokazemo vsak hip.

Na ta način se polnijo nemške šole s slovenskimi otroci in vodstvo se ne ozira na to, da mnogo teh otrok pri vstopu ne zna nemškega jezika kar nič.

Tem slovenskim otrokom se potem na njihovo škodo utepava nemščina, drugi učni predmeti pa se če tudi nehoté zanemarjajo. To je gola istina, da učni uspehi na nobeni Ljubljanski šoli niso tako slabi, kakor na teh nemških šolah. Vodstvo skrbi sicer za to, da tega ni razvideti iz klasifikacije koncem šolskega leta, spozna se pa to potem, ko pridejo učenci teh šol na druge učne zavode. Primerilo se je pa tudi že, da so roditelji vzeli svoje slovenske otroke iz nemške šole in je vpisali v slovenske, ker so videli, da otroci slabo napredujejo. In v slovenski šoli, v kateri je otrok ponavljal tisti razred, kateri je zvršil v nemški šoli, tam se je pokazalo, da otrok razen nekaterih nemških besed skoro ničesar ne zna in da je daleč zadaj za tistimi, ki so v dotični razred šole prišli.

V takih razmerah, ko se slovenska mladina v nemških šolah sistematično germanizuje na škodo splošnemu pouku, v takih razmerah je dolžnost naša, premišljati, kako bi se temu nedostatku v okom prišlo. Dobro vemo, zakaj je vlada nadzorstvo nemških šol poverila nemškemu nadzorniku, za čigar imenovanje je v prvi vrsti merodajno to, da ne zna slovenski. Nadzornik, ki ima kaj srca za mladino, v est en pedagog, bi ne mogel gledati in dopuščati, da bi se s slovensko mladino na nje očitno škodo ravnalo tako, kakor se z njo ravna v nemških šolah,

to more le Nemec, kateri v svojem nemškem fanatizmu sodi, da je germanizovanje prva in poglavitna naloga ljudske šole, in ki ve, da se s tem prikupi izvestnim faktorjem, ki ne bodo nanj pozabili, kadar bo oddati kako — gimnazijsko ravnateljstvo.

Tem, v senci vladne milosti nastalim razmeram je treba za vsako ceno konec narediti. Nemcem privoščimo prav iz srca za njihove otroke nemške šole, slovenskih otrok pa nečemo in ne smemo pustiti germanizovati in kvariti. Ker pa vlada sama ničesar ne stori, lotiti se moramo dela sami in sicer v kranjskem deželnem zboru. Ta naš deželni zbor je poklican, zakonitim putem določiti, da morajo otroci obiskovati tiste šole, v katerih je njih materinščina učni jezik, slovenski otroci slovenske, nemški pa nemške ljudske šole.

Predno se snide deželni zbor, bomo o tej stvari še obširneje govorili.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 27. julija.

Za našo Istro.

„Edinost“ piše: Žalostni so odnošaji po vsem Primorskem. Tem nezdravim, pogubnim in nenaravnim odnošajem treba jedenkrat storiti konec! S tem pozivom se oglašamo v tem trenutku, ko je pričakovati raznih sprememb tako mej osobjem javne uprave kakor tudi v taktiki gospodujoče stranke. In pri tem nas navdaja nekoliko nade, ker sodimo po raznih znamenjih, da so se na Dunaju vender začeli nekoliko zanimati za zavzemane južne pokrajine. Mi ne zahtevamo od javnih organov posebne protekcije in posebne zaštite — najmanj pa pristranosti nam v prid —, ampak zahtevamo le, da se vrši zakon, in zahtevamo, da javni organi jednako mereno dele solnce in senco. A da morejo to, treba da vestno proučujejo in počevajo narodne, gospodarske in etnografske razmere v deželi. Mi ne potrebujemo protekcije, ker vemo, da pridemo do pravičnih razmer samo ob sebi in po naravnem potu, da le javni organi ne hajo hiteti za fikcijami in zasledovati puntarje med onimi, ki se pritožujejo, ne iz nasprotstva, ampak iz velike ljubezni do de-

LISTEK.

Razstava c. kr. strokovnih šol.

Naši c. kr. strokovni obrtni šoli, namreč strokovna šola za lesno industrijo in strokovna šola za umetno vezenje in šivanje čipek, priredili sta danes razstavo svojih letošnjih izdelkov, in sicer takrat v Virantovi hiši, I. nadstropje. Razstava bode, kakor smo že poročali, odprta še jutri in pojutrišnjem ter bode brez dvojbe privabila prav toliko občinstva kakor prvi dan; saj rase zanimanje za obrtno šolstvo tudi pri nas od leta do leta.

Razstava je prirejena kaj ukusno in naredi že prvi trenutek najprijetnejši vtisek, tak vtisek namreč, da so se tu razstavile stvari, kakeršne vzmore le vztrajna požrtvovalnost učiteljskega zbora in eminentna nadarjenost naših učencev in učenk. V oddelku za lesno industrijo so vsi trije oddelki: rezbarski, mizarški in strugarski razstavili vse polno eksaktno izvršenih del. V rezbarskem oddelku smo videli tvore v zarezni tehniki in tudi v višjih tehnikah; sosebne pozornosti so vredna akantova peresa, iz katerih je videti, kakó izborno se dá uporabljati ta prevažni dekorativni motiv. Dalje je razstavljenih več držal za brisalke in ključce, dokaj konzol, izrezljano pečno zaslonilo, bogato izvedena

miza s stoli itd. Skrbno izdelana so tudi figuralna dela, roke, noge ter ploski in visoki reliefi, izmed katerih so nekateri polihromirani; opozarjamo pa tudi na pozlačeni okvir za podobo Njega Velikanstva cesarja. — Modelirska dela kažó najraznovrstnejše ornamente, ki se lepo stopnjujejo od najpreprostejših motivov do najličnejših izdelkov visoke renesance. Nekaj teh del je tudi žganih, izdelanih torej terakotno. Celotni vtisek tega oddelka lepo spopolnjujejo strokovni nariški v jako slikoviti raznovrstnosti; tukaj so obravnavani z barvo, ondaj s kredo, tam zopet s sепijo, s tušem itd.

V veliki dvorani so nameščeni mizarški in strugarski oddelki. Dočim obseza strugarska skupina pohištvene dele in sploh različne stvari, kakeršne izdelujejo strugarji, razstavili so mizarji mnogo omar za šolsko rabo, stole od orehovega, cerovega in javorovega lesa, omaro z intorzijami, šahovno mizico, hrastovo opravo in pisano mizo, oboje za ravnateljevo pisarno, dalje umivalno mizo, bogato izrezljano uro in še dokaj manjših stvari. V domačem oltarčku je polihromirana podoba Matere Božje z Brezja. Sicer se vidijo tukaj premnogi nariški geometriški, prostoročni, projektni, nariški izvršeni po modelih i. dr.

Žal nam je, da se ne moremo spuščati v podrobnosti, saj itak vsakdo, kdor si ogleda oddelek za lesno industrijo, še sam najde marsikaj, kar mu

bode posebno ugajalo. Prav tolike pozornosti pa je vreden oddelek, kjer so razstavljene najraznovrstnejše stvari iz umetnega vezenja in šivanja čipek. Zastopane so seveda vse tehnike, ki se poučujejo na šoli, tako Holbeinova tehnika, križasti in pločasti vbod, ozlanje in pramanje, kitasti in čopasti vbod, à journo delo, rdeče vezenje, tamburiranje, belo vezenje, arabska in janinska tehnika, fino belo vezenje, Broderie d'Espagne, kinško dvostrančasto plosko vezenje, aplikacija, zlato vezenje, nitkana in vezana čipka, vzorni prtiči, filigranske čipke, filet-Guipure, point lace, point gaze, Reticella-čipke, filet antique, point de Venise, rosalina — iz kratka: najraznovrstnejši točno izdelani proizvodi, ki sosebno zanimljejo ženski svet. Tudi je razstavljenih več uporabnih stvari, tako brisalke, zavese, stenske dekoracije; videli smo dalje prelepi trak za „Slavčevo“ zastavo in dve mašni obleki: Seveda je tudi tukaj jako mnogo ličnih strokovnih narisov s preprostimi in težjimi motivi. —

Vsa razstava je torej, kakor je razvidno že iz tega tesnega opisa, kaj bogata; poudarjati pač ni treba še posebe, da resnično dosega svoj namen: podati občinstvu jasno in zajedno harmonično sliko o delovanju na obeh ljubljanskih in strokovnih šolah! Kdor utegne ogledati si jo; žal mu ne bode. Vstop je, kakor znano, dovoljen vsakomur.

6 m. m.

žele in nje trpinov. Mi zahtevamo — ako res pride do osebnih sprememb — pravični, nepristranski in v svoji sodbi samostalni organi. Menimo, da skromnejši ne moremo biti v svojih zahtevah. Tudi po tem sodimo, da je mogoč kakov preobrat v Istri, ker se, kakor je razvidno iz pisave italijanskih listov, nekaj kuha med Italijani samimi. Gospóla se menda nezadovoljni sami s seboj in v strahu trepetajo pred onim trenutkom, ko si merodajni krogi nekoliko bližje ogledajo njihovo gospodarstvo. Zlasti iz predal naših radikalnih listov se oglašajo — slaba vest. Tožiti so začeli na ves glas, da le ne bi drugi tožili njih; celo z opozicijo so začeli strašiti, žal, da ne vemo prav proti komu. Narodno vprašanje, spojeno z vsoto notranjo politiko, da je postalo nevarno italijanskemu značaju Istre. Zato da treba reagovati proti dosedanjim pogreškom. Najbolje znamenje, da se nekaj kuha med njimi, je pa grožnja radikalnih listov, da treba zaprijeti boj proti onim, ki zlorabljajo italijansko ime, o nečestajo italijanski živeli. Ti ljudje da so ista os, okolo katere se je sukalo do sedaj vse politično in narodno delo. Vse kaže, da hoče vsaj eden del italijanske stranke izvajati svoj novi, grozni, nemogoči in pri obnem zboru italijanskega političnega društva v Pulji vzprejeti program. Po takem je pričakovati v dvorani sv. Frančiška v Poreču viharjev, kakeršnih — in bilo jih je že več kot dovolj — še ni videla ta dvorana. Tak je pogled v bližnjo bodočnost in ta pogled bi moral opozoriti slavno vladu, da pošlje v Poreč svojim zastopnikom moža, ki bode v teh viharjih z jekleno svojo voljo umel poučiti besnečo gospólo, da Istra tudi na Dunaji ni več — terra incognita.

Naši poslaniki.

Nekaj dnij je šele tega, kar so razni listi javili, da odstopi avstrijski poslanik v Bukureštu grof Agenor Goluchowski, češ, da ni znal preprečiti protimadžarskega gibanja na Rumunskem. Komaj se je ta vest razglasila, že se je oglašil ministerstvu vnanih del službujoči „Fremdenblatt“ in jo kategorično dementoval. Človek bi mislil, da je stvar pri kraju ali — ne. Oficijozni „Fremdenblatt“ je zavrnila oficijelna „Pol. Correspondenz“. Ta pravi, da si je rečeni grof sicer stekel obilo zaslug, da pa vendar odstopi in sicer že v kratkem. — Tudi naznanilo, da odstopi avstrijski poslanik v Parizu, grof Hoyos, se je že dementovalo, sedaj pa se priznava, da je bila dotična vest povsem resnična. Grof Hoyos je bil dvanaest let zastopnik naše monarhije v Parizu in se je ondodnim krogom zelo prikupil, da si politika Francije in Avstrije ne hodi po istih potih.

Hrvatski ban.

V jedni zadnjih sej predvčerajšnjem zaključnega hrvatskega sabora je ban grof Khuen-Hedervary nekako klaverno povedal, da ne misli odstopiti. Storil je to šele potem, ko so vsi hrvatski in drugi listi bili že več dnij razpravljali o tem njegovem koraku. To potrjuje trditve neodvisnih ogerskih listov, da je hrvatski ban pač mislil odstopiti, da pa se je dal pregovoriti, ter je umaknil svojo ostavko.

Vnanje države.

Morilec ministra Belčeva.

Glasilo bolgarske vlade, „Svobodno Slovo“ javilo je te dni, da se je preiskovalnemu sodniku posrečilo dognati, da je finančnega ministra Belčeva umoril neki Todor Arnaut in da je vlada od Rumunske že zahtevala, naj se jej ta v mestecu Julcea na Rumunskem živeči Todor izroči.

Francoski zakon zoper anarhiste.

V včerajšnji seji poslanske zbornice francoske se je sukala razprava okoli predlogov, naj se za veljavnost zoper anarhiste naperjenih zakonov določi izvestna doba. Vlada se je izrekla zoper te predloge in ministerski predsednik Dupuy je izjavil, da hoče vlada, naj velja zakon na nedoločen čas, sicer da odstopi. Jedino s tem pritiskom je vlada dosegla, da so se opozicijski predlogi zavrgli z večino 50 glasov in se je vzprejela določba, da velja zakon za nedoločen čas.

Italijani v Afriki.

Ko je italijanska vojska v Afriki zavzela Kasalo, je Crispi ta hipni strateški uspeh kaj srečno izkoristil, da potolaži italijansko prebivalstvo za izgubo politične svobode in za preteči bankrot. Ta „uspeh“ italijanske vojske se je pa kmalu izkazal kot prava Pyrrhova zmaga, ki zamore Italijo zaplesti v nevarno vojno in pospešiti nje finančni propad. Kompetenten mož, nemški učenjak Schweinfurth, ki je že opetovano potoval po Afriki in pozna zlasti dobro ves Sudan, je v tem oziru Berolinskemu poročevalcu lista „Gazette Piemontese“ povedal brez ovinkov svoje mnenje. Schweinfurth je trdno uverjen, da se Italijani ne bodo mogli dervišev ubraniti. Derviši bodo zbrali vojsko 50 do 60 tisoč mož in Italijanom oteli Kasalo, kajti Italijani, ki so z lakavostjo zavzeli to mesto, je ne morejo vzdržati niti jeden dan. Tak je v istini ta uspeh, kateri je Crispi kot največji triumf popisal strmetim poslancem in senatorjem. Kar pa dela celo zmago naravnost smešno, je to, da Italija ne sme Kasalo priklopiti svoji posesti v Afriki. Po pogodbi z Angleško iz l. 1891. mora namreč Italija odstopiti Kasalo tisti hip, kakor to zahteva Egipt oziroma Angleška.

Davčna reforma na Nemškem.

Kakor znano, je nemški državni zbor pač dovolil izdatno povečanje stalne vojske, ne more se

pa z vlado zjediniti, na kak način naj bi se dobila za troške potrebna sredstva. Finančni minister je izdelal načrt davčni reformi, a v zadnjem zasedanju državnega zbora ni z njim imel sreče. Sedaj javljajo oficijozni listi, da kani vlada na jesen zahtevati jasnega odgovora na svoje nasvete in da hoče, ako bi odgovor ne bil dovoljen, naložiti posamičnim zavezanim državam, da morajo preskrbeti potrebna sredstva. Listi niso s to namero kar nič zadovoljni, češ, da bi prebivalstvo težko nosilo nova neposredna bremena in da bi se na ta način ne koristilo državni ideji, ampak le napeljala voda na socialistiški mlin.

Dopisi.

Iz Kamnika, 25. junija. [Izv. dop.] (Kdo plača pogrebne troške za umrlimi ubogimi?) K dopisu iz Novega mesta z dne 20. julija, priobčen v štev. 166. Vašega cenjenega lista pod gorenjim zaglavjem, se usojam ustrezaje pozivu gospoda dopisnika stvar tako-le pojasniti: Res je, da je citirana ministerska razsodba z dne 1. septembra (recte avgusta) 1876., štev. 11.103, kakor tudi že neka prejšnja naredba z dne 18. julija 1874., št. 8673 določila, da mora za siromaka pogrebne troške plačati tista občina, v kateri je siromak umrl. To je pa po mojem mnenju merodajno bilo le do tega časa, dokler ni stopil v moč zakon za vojvodino Kranjsko dne 28. avgusta 1883 leta, štev. 17, kateri ravno tako, kakor na Češkem in Gornje Avstrijskem, natančno določa, kako je občinam oskrbovati uboge. Jednaka določila ima tudi deželni zakon za Koroško z dne 22. maja 1886, štev. 18. Ko je torej na Kranjskem stopila v moč postava iz leta 1882, prevzele so občine tudi dolžnost za svoje zunajdomače občine umrle siromake, pogrebne troške povrniti tisti občini, v kateri je ta umrl. To sledi jasno iz nastopnih določil: § 2. omenjene postave pravi: Županija ima nalogo, svoje domačince ako ubožajo, preskrbovati, oziroma podpirati ter je odgovorna za to, da uboge zakonom primerno oskrbuje. Takoj potem določuje § 3.: Dolžnost občine skrbeti za uboge omejena je na to, da občina daje ubogemu potrebno vzdrževanje in v slučaju potrebe (§ 24. domovinskega zakona) kakor tudi na to, da pokopava umrle uboge, in da skrbi za vzgojo ubogih otrok. Dalje določuje dotični zakon v II. oddelku, kako se naj ubogi oskrbujejo. — § 15. te postave pravi pod točko 7: „pokopavajo se umrli.“ V dopisu iz Novega mesta citirani § 22. je le posledica § 15. točka 7, ravno tako kakor je § 16. do 21. posledica § 15 točka 1, 2, 3, 4, 5 in 6. Iz prej navedenih postavnih določil je vendar brezdvomno, da je dolžnost domovinske občine, svoje reveže pokopati pustiti, oziroma pogrebne troške povrniti, za slučaj, da so kje drugje umrli. To sledi tudi iz tega, ker deželni zakon iz leta 1882. tuje revne posebej in sicer v § 8, isto tako, kakor tudi domovinski zakon iz leta 1863., št. 105 državnega zakona tujce šele v § 28., 31., omenja. Ko bi tedaj deželni zakon iz leta 1882. (kateri je veljaven za Kranjsko,) v gori citiranim § 3. v mislih imel, da so tudi tuji mrličji na troške tiste občine, v kateri umrje, pokopati, ne bi bil citiral tam samo § 24. domovinskega zakona, marveč tudi § 28, 29 in 30. S tem mislim, da je zadeva dovelj pojasnena.

Iz Dolenjega Logateca, 26. julija. [Izv. dop.] (Kopaljšče.) Iz vseh krajev dohajajo vesti o neznosni letošnji vročini. — Prebivalci Adrijskih obal in Trsta beže v milejše podnebje — zapuščajo mestno zidovje ter si iščejo hladila v zagorskih senčnatih vaseh. Tudi naš Dolenji Logatec, dasiravno precej visoko ležeč, ima nekaj dnij sem precej neznosno toploto — večeri pa so nasprotno jako hladni in prijetni. Že nekaj let sem navadili so se tujci, da se naselijo za dva meseca v naši vasi, ter tako uteko pekočim solnčnim žarkom Tržaškega podnebja. Res je, da tujci tam, kjer se naselijo in navadijo kraja, dokaj denarja pustijo — in kraj v vsakem obziru napreduje, ako so v njem prebivalci, kateri so za napredek in razvitek kraja vnosi. — In ravno naš Dol. Logatec se zamore ponášati s takim možem — dokaz temu je novo kopaljšče, katero se je letos dne 25. julija otvorilo. Tukajšnji posestnik in trgovec, gospod Tomo Tollazzi sprevidel je, da bi bilo zelo v napredek cele občine — v korist prebivalcev in tujcev, ako bi se napravilo kopaljšče, katero je itak na Krasu bela vrana. — Dal je napraviti načrt za taisto — ter prišel delo pri svojem mlinu. — Toda nesreča nikdar ne praznuje, pravi pregovor in tako tudi pri njem ni. Ta vrli možak je pri popotovanju po Laškem ponesrečil.

Ni pa zabil na pričeto delo in tako se je isto srečno v radost vseh prebivalcev in tujcev dokončalo. Kopaljšče, katero dobiva svojo vodo iz Logašice, je tik njegovega mlina in žage. — Čeli basin ali kopelj je sezidana iz samega izklesanega kamnja. V basinu samem napravil je precej močan kropilnik ali „tuš“, tik kopelji pa hišice za preoblačenje. Stopnjice, katere so iz sežanskega mramorja izklesane, vodijo v vodo. — Množico je to delo stalo — menda okroglih 3000 gld. Naj bodo te vratice vrlemu možu, ki zbog rečene nesreče do danes še ni videl svojega kopaljšča, majhen dokaz naše hvaležnosti. Kljub temu, da so bili troški veliki, je vstopnina v kopelj jako nizka in tako trdno pričakujemo, da ne bo to kopaljšče le v korist domačemu prebivalstvu, ampak da nam privabi tudi mnogo tujcev.

„Glasbena Matica“ v Ljubljani v minolem šolskem letu.

I.

Kakor smo omenili v svojem poročilu o letošnjem občnem zboru našega glasbenega zavoda, je letos izdalo vodstvo „Glasbene Matice“ obširno in jako marljivo sestavljeno „Izvestje“, trudapolno delo društvenega tajnika g. prof. Antona Štritofa. Iz tega poročila hočemo kot dopolnilo o delovanju „Glasbene Matice“ podati nekatere poglavitne točke.

V uvodnem delu „Izvestja“ nahajamo razložen pomen „Glasbene Matice“.

Prvič je glasbeno-literaren zavod, da zalaga dobre slovenske skladbe, razpisuje nagrade za najboljša domača glasbena dela in pospešuje nabiro in izdajo slovenskih narodnih pesmij. In res, malo ne vse, kar imamo Slovenci do sedaj glasbene literature, izdala in založila je „Glasbena Matica“.

Drugič je „Glasbena Matica“ prva glasbena šola slovenska, nekak slovenski konservatorij ali zavod, kjer se mladina poučuje v vseh glasbenih strokah. Res sicer sedaj še ne zasluži popolnoma poslednjega imena, a smoter društvu je vendarle ta, in soditi po razvoju v zadnjih letih, reče se lahko, da se društveni glasbeni zavod v dogledni bodočnosti zaista popne do pravega konservatorijskega vrhunca. Že 12 let deluje — sicer mirno in tiho, ali tem uspešneje — društvena glasbena šola, in nebrojno slovenske mladine se je v tej šoli že glasbeno izobrazilo in s tem se temelj postavil boljši bodočnosti slovenske glasbe in glasbenega razuma mej Slovenci. Letos je bilo v tej šoli 257 gojencev!

„Glasbena Matica“ je tretjič koncertni zavod za umetniški dovršeno proizvodnjo dobrih glasbenih del, v prvi vrsti slovenskih in slovanskih, pa tudi družih, ki so svetovne slave. Redne koncerte v najstrožjem pomenu besede imamo Slovenci še le, odkar se je ustanovil pevski zbor „Glasbene Matice“. Dosedaj jih je bilo 11. Njih vzporedi, katere priobčuje „Izvestje“ na posebnem mestu, sami najbolje pričajo o velikem napredku Slovencev na tem polju. V teh koncertih so bile sicer pevске točke v veliki večini, toda kmalu se utegne odbo-rova srčna želja izpolniti, da se osnuje in pevskemu zboru pridruži tudi še — lasten orkester.

Četrtič se snuje v „Glasbeni Matici“ glasbena knjižnica, katera naj bi obsezala zlasti slovenske in slovanske pa tudi druge skladbe in važnejše poučne knjige o glasbi, pisane v kateremkoli jeziku. Muzikalije in knjige naj bi bile v uporabo dostopne vsem društvenikom. Slovenske skladbe so že vse v knjižnici, mnogo pa je že tudi slovanskih in drugih. Glede na knjige o glasbi je knjižnica seveda še le v prvem začetku, a tudi tu se je letos že storil prvi korak.

O neki drugi točki, o ustanovitvi glasbenega lista, ki naj bi širil glasbeno omiko mej Slovenci, za letos še ni moči družega poročati, nego da se i ta misel goji v odboru.

V teh točkah je izražen veliki kulturni pomen „Glasbene Matice“. Naj bi spoznanje njega prodrlo v najširše kroge, da ne bi bilo razumnika mej nami, ki ga ne bi štela „Glasbena Matica“ v vrsti svojih članov, v vrsti svojih sotrudnikov, pospeševalcev in naklonjencev!

Dalje navaja „Izvestje“ veledušne podpore, katere je dobivalo društvo in končuje uvodni del tako-le:

Končuje društveno leto, zabvaljujemo se pred vsem za velikodušne podpore visoki c. kr. deželni

vlasti (400 gld.) slavnemu deželnemu odboru (600 gld.), slavnemu občinskemu svetu deželnega stolnega mesta Ljubljane (1000 gld.) in slavnemu „Kranjski branilnici“ (200 gld.); zahvaljujemo pa se tudi slovenskim skladateljem, ki so poslali društvu svoje skladbe, čestitim članom pevskega zbora za njih izredno veliko in uzorno domoljubno požrtvovalnost, slavnemu slovenskemu koncertnemu občinstvu, da je obiskovalo naše koncerte, vsem časnikom, ki so s toliko naklonjenostjo podpirali vsako društveno podjetje, in končno vsem onim, ki so kakorkoli pomagali, da je bilo i minolo leto sijajno za društvo, pomembno za Slovenstvo.

Zajedno pa se zopet s prošnjo obračamo do slovenskih skladateljev in glasbenikov, naj nam blagovolijo pošiljati svoje nove skladbe, da jih društvo založi in izda, in naj tudi marljivo nabirajo narodne pesmi. „Glasbena Matica“ plačuje za oboje svojemu gmotnemu stanju primerne nagrade. O narodnih pesmih pa pripomnimo, da popolnoma zadošča, ako se zapiše samo melodija in ves tekst z eventualnimi varijantami v melodiji in besedah. — Takisto prosimo glasboljubno slovensko občinstvo, naj blagovoli utrpnih muzikalij in knjig o glasbi iz svojih zbirk podariti društveni knjižnici. — O pevskem zboru, na katerega je „Glasbena Matica“ posebno ponosna, smo uverjeni, da se po končanih počitkih zopet snide številnejši nego kedaj ter nadaljuje svojo, za narodno prosveto veleimenitno nalogo. — Nič manj pa smo uverjeni, da bode tudi glasbena šola, ta dika naših narodnih zavodov, v bodočem letu se ponašala, kar možno, še s sijajnejšimi uspehi. Čestite stariše naših glasbenih gojencev opozarjamo zlasti na mojsterški učni načrt, po katerem se v društveni glasbeni šoli poučuje. Sestavljen je tekom letošnjega leta učiteljski zbor po osnutkih gg. Hubada za splošno glasbeno teorijo, harmonijo, kontrapunkt in zborovo petje, Gerbiča in Hubada za solo petje, Hoffmeisterja za klavir, Jeraja za violino. Za tisk pa sta ga priredila gg. Hubad in tajnik Štritof.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Drž. pravdnika namestnika gg. dr. Andrej Ferjančič v Ljubljani in Ivan Škrli v Novem mestu sta dobila naslov in čin deželnosodnih svetnikov. Deželnosodnimi svetniki so nadalje imenovani v smislu zakona z dne 4. junija 1894, ostavši na svojih dosedanjih službenih mestih, okrajni sodniki: gg. Ivan Bric v Radovljici, Viljem Martinjak v Logatcu, Jurij Štrucelj v Žužemberku, Ivan Nabernik v Litiji, Leopold Žužek v Postojni in Danijel Šufraj v Velikih Laščah. — Profesorja dr. H. Gartenauer na Ljubljanski višji gimnaziji in J. Maetzler na Kočevski nižji gimnaziji sta počenši z dnem 1. septembrom t. l. premeščena v VIII. činovni razred. — Samostanski spovednik v Škofji Loki gosp. Matija Jeriha je imenovan kanonikom Novomeškega kapitla.

— (Posebni vlak v Postojino.) Današnji uradni list potrjuje našo včerajšnjo vest, da je bilo popolnoma neosnovano poročilo „Slovenca“, da je deželna vlada prepovedala posebni vlak k Postojinski slavnosti — zaradi preteče kolere. „Na podlagi zanesljivih informacij — pravi uradni list — lahko povemo, da se taka prepoved ni izdala.“ Zdaj bode menda gospodom pri „Slovencu“, ki so včeraj zopet vlak slučajno (?) preložili na dan 12. avgusta (slavnost pa bode dne 5. avgusta), stvar vendar jasna. Včeraj jim ni bila „še popolnoma jasna“, kakor se je izrazil „Slovenec“ v svojem konfuznem popravku.

— (Jour-fixe „Sokola“ Ljubljanskega) je jutri zvečer na vrtu g. Ferlinčeve gostilne „Pri zvezdi“. Razgovarjalo se bode o izletu v Postojino i. t. d. in sodelujejo društveni tamburaši. Začetek ob 8. uri.

— (Za „Narodni Dom“) v Ljubljani je poslala uredništvu našega lista: Vesela družba v gostilni štev. 6 na Dunajski cesti v Ljubljani 4 krone 40 vin. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Sevniški župnik) g. E. Janžek je odpovedal poučevanje verouka na šulvereinski šoli v Sevnici. Tako nam „z veseljem“ javljajo nekateri naši prijatelji v Sevnici.

— (Prošnja.) Častite dame in gospode, ki se mislijo IX. glavne skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Novem mestu udeležiti, se najljubneje

prosijo, naj blagoizvolijo to „vodstvu družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ takoj naznaniti, da more v slučaju zadostnega števila udeležencev pravočasno preskrbeti poseben vlak iz Ljubljane.

— (Slovensko kat. akadem. društvo „Danica“ na Dunaji) je končno po dolgem bojevanju potrjeno. Prvotno odločbo oziroma prepoved, nositi slovenske trobojnice, češ, da imajo te barve demonstrativen značaj, je ministerstvo ovrгло. Ministerska odločba pravi, da je prvotna prepoved neutemeljena, ker se v ces. reskriptu z dne 23. septembra 1848 l. društvene barve (belo-modro-rudeča) izrečno priznavajo kot deželne barve vojvodine Kranjske.

— (Zgradba nove deželnobrambovske vojašnice v Ljubljani) V mešani komisiji, ki ima jutri svoj prvi uradni dan, zastopajo vlado: Vladni svetnik dr. Rühling pl. Rüdlingen, stavbeni svetnik J. Svitič, in kot namestnik dež. zdravstvenega referenta okrajni zdravnik dr. Fr. Zupanc.

— (Na adresu kranjskega dež. odbora.) Iz Logatca se nam piše dne 21. julija: Dve leti že ne pobira naš slav. c. kr. davčni urad nikacih priklad. Dne 17. decembra 1893. l. je županstvo v Dol. Logatcu predložilo deželnemu odboru kranjskemu letni proračun za leto 1894. v pregled in potrditev. Danes je že 27. julij in akoravno se je županstvo, kakor se je poizvedelo, že štirikrat s pismeno prošnjo do visokega deželnega odbora za nujno rešitev obrnilo — niti do danes ni odgovora. Kaj pa pomeni to? Davki se nam nabirajo in kadar bo treba plačati — kako težko si bode vsak odtrgal toliko svoto, kako bolešno bode pogrešal denar, dočim bi male svote, ako bi se redno pobirale, še dosti lahko utrpel. A če kmetu ne bode moč visocih davkov na jedenkrat plačati — pel bode bobem. Upamo, da te vrstice ne bodo pale na nerodovita tla, da bo deželni odbor že jedenkrat ustregel naši želji, ter odobril proračun za l. 1893. — Več davkoplačevalcev.

— (Iz Borovnice) se nam piše: „Večkrat je bilo že čuti o pritožbah, da sprevodniki južne železnice ne razumejo slovenskega jezika, bolje rečeno, da nočejo slovenski govoriti. Te pritožbe so popolnoma opravičene, kajti vsakdo se lahko prepriča, da, akoravno smo že davno čitali, da mora vsak sprevodnik južne železnice, na drž. žel. se to že dolgo spojuje, na zahtevo potnikov slovenski govoriti, se to vendar ne izvršuje, o čemer sem se tudi jaz dne 7. julija na pošt. vlaku št. 10 prepričal, in sicer mi je sprevodnik imenovanega vlaka na slovensko, in to potrebno, vprašanje osorno odgovoril: „Ich versteh' nichts“. Naj se vendar želez. vodstvo že ozira na opetovane pritožbe in naj stvar uravna. Po vsej pravici pa smemo zahtevati, da znajo služabniki, ki strežejo slovenskim potnikom, tudi vsaj nekoliko slovenski.

— (V c. kr. okrajni šolski svet v Kamniku) sta bila 25. dne t. m. zastopnikom učiteljstva izvoljena za prihodnjo dobo šestih let gospoda Francišek Trost, učitelj v Vodichah, in Tomo Petrovec, učitelj v Čemšeniku.

— (Vojaško streljanje) za pehoto in za topničarje bode jutri dne 28. t. m. zjutraj od 7. do 11. ure v okolici Dolenjega Logatca.

— (Letina za sadje) bode letos na Kranjskem precej dobra, posebno bode dosti jabolk in brusik. Sabeje kažejo češplje, katerih ne bode mnogo in bodo torej precej drage.

— (Šolska poročila.) Na štirirazredni Franc-Jožefovi ljudski šoli v Črnomlju, ki ima tudi dekliško paralelko, je bilo koncem šolskega leta 222 dečkov in 180 deklic, skupaj 402 učenca, v ponavljalni šoli pa 46 dečkov in 61 deklic, skupaj 107 učencev. Vseh učencev je bilo torej 509. Poučevali so voditelj šolski nadzornik in nadučitelj g. Ant. Jeršinovič, 2 kateheta, 2 učitelja in 2 učiteljici. — Štirirazredno ljudsko šolo v Metliki je obiskovalo 387 učencev (dečkov in deklic), izmed katerih jih je mej letom izstopilo 19. Koncem leta jih je bilo torej 369; z doma govori slovenski 364 učencev, slovenski in nemški 4, hrvatski 1. Stanovalo jih je v Metliki 152, v vaseh 217. Vere so bili vsi rimsko-katoliške. Ponavljalno šolo je obiskovalo od 1. novembra 1893 do konca marca 1894. l. 92 dečkov in deklic. Za višji razred je bilo vrlo sposobnih v štirirazrednici 48, sposobnih 236, nesposobnih 78, neizprašanih 7; v ponavljalni šoli 26 vrlo sposobnih, 50 sposobnih, 7 nesposobnih,

9 neizprašanih. Poučevali so voditelj in nadučitelj g. Andrej Šest, 2 kateheta in č. g. prošt Fr. Dovgan (po odhodu jednega kateheta) 2 učitelja in 2 učiteljici. — Obrtno nadaljevalno šolo je obiskovalo v pripravljalnem tečaju in v dveh razredih skupaj 59 učencev, po materinem jeziku 50 Slovencev, 7 Hrvatov in 2 Nemca, po veri vsi katoličani. Pripadali so 10 raznim obrtom. — Na Mariborskem učiteljski je delalo 31 kandidatov zrelostni izpit. Jeden je naredil izpit z odliko, 24 z dobrim uspehom, 5 jih je padlo za 2 meseca, 1 pa je odstopil.

— (Narodna gostilna v Konjicah) na Spodnjem Štajerskem se bode odprla v nedeljo dne 29. t. m. v hiši gosp. Petra Dobnika. Narodne gostilne so v Konjicah že dolgo pogrešali.

— (Kmetško bralno društvo v Rušah) pri Mariboru priredi v nedeljo dne 29. t. m. popoldne na g. Muletovem vrtu koncert, pri katerem sodelujejo tamburaši Mariborske čitalnice.

— (Zadnji semenj pri Sv. Magdaleni v Mariboru) je bil prav dobro obiskan. Prignalo se je 1533 glav razne živine. Kupčija je bila živahna ter so bili prodajalci s cenami jako zadovoljni.

— (Tržaški vodovod.) Nedavno je bila zopet v Iriški Bistrici in v okolici komisija iz Trsta in si je ogledala vodo reke Bistrice. Se li izvede načrt, napeljati Bistrico v Trst, o katerem projektu se je že toliko pisalo o svojem času, ni znano. Do pravega rezultata se še ni prišlo v tej stvari. Vodovod iz Bistrice bi veljal po nekem starejšem proračunu 1.700.000 gld., sedaj pa je italijanski inženjer Barazer izdelal nov, še dosti dražji projekt. Sploh so se pa za načrte že potrosile ogromne vsote, ne da bi bila stvar prišla do končne rešitve.

Slovenoi in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Srebrn venec na Carnotovo gomilo.) Društvo ruskih inženjerjev je položilo te dni krasen srebrn lovorenec na rakev umorjenega predsednika francoske republike. Venec je velike umetniške vrednosti.

* (Crispijeve memoire.) Kakor poročajo Milanski listi, je prodal Crispi svoje memoire o silekski ekspediciji knjigarju Trevesu za 10.000 frankov.

* (Rusko sredozemsko brodovje) pod poveljstvom admirala Avelana je te dni priplulo v Solun.

* (Rumunski kraljici.) ki biva zdaj na Nemškem, se je zdravje toliko zboljšalo, da se zopet udeležuje slavnosti. Te dni je priredila kraljica v graščini Fegenhaus pri Neuwedu veliko slavnost, katere se je udeležilo okoli 150 oseb.

* (Ponarejevalci bankovcev na Ogerskem.) V poslednjem času so se silno pomnožili ponarejevalci bankovcev na Ogerskem. V Mohacsu je zdaj zaprtih 52 oseb in so jih morali odvesti v vojašnico, da se naredi na orožniški postaji prostor za druge, ki jih bodo zopet privedli v zapor.

* (Silna toča) je pobila v Lublinski guberniji in je vihar napravil veliko škodo. Jednajst oseb je prišlo ob življenje. Jeden veliki posestnik ima nad 300.000 rubljev škode. V vsej guberniji je žetev uničena ali močno poškodovana. Skupna škoda se ceni na več milijonov rubljev.

* (Besne mačke.) V Töökakosu v Temšvarskem okraju je imela neka samica Marija Danca kakih 30 mačk. Čez noč je stekla jedna izmed njih in ogrizla sedem drugih. Ko je drugo jutro žena stopila v sobo, kjer so bile mačke, so jo besne živali napadle in grozno razmesarile. Nesrečnica se bori s smrtjo.

Književnost.

— „Mlada Hrvatska“. Drugi sešitek te revue je prinaša na prvem mestu članek „Za sveobč. izbornu pravo“, s katerim se nekako popolnjuje v prvem sešitku v velikih obrisih določeni politični program tega lista. „Mlada Hrvatska“ se bo borila za uvedbo splošne in neposredne volilne pravice in za tajno glasovanje, ker sta to demokratski tirjatvi. Jako zanimiv je članek „Idealizam Lava XIII.“, kateremu sledi članek „Filologična filoksera“ in njeni hrvatske književnosti“. Ta zanosno pa tudi strastno pisani članek ima proti izvestni osebi naperjeno ost. V tem oziru sodimo, da je pisatelj dosti predaleč zašel, v bistvu pa je njegov spis

ramo pohvaliti. Resnica sicer oči kolje, ali povedati se mora vendar. Resnica pa je tudi pri nas Slovencih, da so filologi sicer mnogo dobrega storili za slovensko književnost, pa tudi marsikaj proizročili, kar je v največji meri škodovalo. Sicer pa je ta bolezen znana tudi drugod in neki češki profesor filologije izdal je debelo knjigo, v kateri je dokazal, da Jaroslav Vrchlický, največji češki pesnik, mož evropskega imena, ne zna ne sklanjati ne spre-gati, da o sintaksi še pojma nima in da sploh ne zna češki. Podobne književne ocene so tudi pri nas navadne. O umetniški vrednosti kakega dela se pri-meroma malo govori, pač pa se navajajo vse slov-niške hibe, največkrat take, ki so hibe le po mnemu dotičnega recenzenta, dočim jih drugi slov-ničarji navajajo kot pravilne oblike. Isto tako žalostne so muzikalne ocene; največja važnost se po-laga na to, da ni tiskovnih pomet, neki kritik pa vzplamti v sveti jezi, ako ni na kaki kompoziciji jasno in vidno natisnena nje — cena. Te in druge oskodaosti so povod, da priporočamo zlasti našim filologom članek dra. Tresiča-Pavičiča o filološki filokseri. — Temu članku sledi tudi polemichen članek „Pro domo“, v katerem odgovarja izdajatelj „Mlade Hrvatske“ raznim kritikom. V tem članku je mnogo lepih mislij in umestnih opazk. V oddel-kih „Politički pregled“, „Književnost“ in „Viesti“ je čitati obilo poučnih in interesantnih belžk.

Brzjavke.

Črnovce 27. julija. Dvajsetletni sin go-stilničarja Sofijana je naznanil policiji, da je bil njegov oče ponoči na grozen način umorjen in oropan. Preiskava je dognala, da je sin sam umoril in oropal svojega očeta. Morilec je svoj zločin priznal.

Budimpešta 27. julija. Katoliškim du-hovnikom, ki bodo prosili cesarja, naj ne odobri zakona o civilni poroki, se pridružijo tudi evan-geliški senijorati Nitranjski, Trenčinski in Tu-roški. V teh evangeliških občinah imajo Slovaki večino. Senijorat Arva hoče po posebni depu-taciji prositi, naj se ne odobri sklep evangeliške sinode glede razdelitve tega okrožja, ker se je razdelitev le sklenila, da zadobé Madjari večino v cerkvenih korporacijah.

Budimpešta 27. julija. Rumunski vo-ditelji, kateri so bili v Kološu zaradi rumunske spomenice obsojeni, so se odrekli vsem nadal-njim pravnim pomočkom in nastopili prisojene jim kazni.

Beligrad 27. julija. Rumunski poslanik je sporočil vladi, da misli Rumunska ustaviti prijateljsko občevanje s Srbijo in odpoklicati svojega zastopnika, ako bi Srbija ne priznala z Rumunsko sklenjene pogodbe glede dajanja soli.

Sofija 27. julija. Shod bolgarskih žur-nalistov se je danes in corpore udeležil maše zadušnice za domoljuba Milarova in Gjorgova, katera je bil dal Stambulov po krivici usmrtiti, in je položil vence na njiju groba.

Rim 27. julija. V pravdi zoper upra-vitelje Rimske banke se je zaključilo dokazo-valno postopanje. Sodba se izreče jutri.

Pariz 27. julija. Poslanska zbornica je z 268 proti 163 glasom odobrila vse zakone zoper anarhiste. Senat je sklenil nujnost teh zakonov in volil odsek, ki ima o njih nemu-doma poročati.

Marzilja 27. julija. Včeraj ponoči na-stal je na nekem skladišči lesa velik požar. Veter je ogenj raznesel in sedaj gori nad sto hiš.

Fes 27. julija. Novi sultan je dospel sem in dal zatvoriti svojega brata in več javnih funkcionarjev, ker so ga hoteli zavrtno umoriti.

Bratje Sokoli!

Jutri v soboto dné 28. t. m.
bode
„**JOUR-FIXE**“
na vrtu gosp. Ferlinčeve gostilne
„Pri Zvezdi“.

Vzpored obsega: Razgovor o izletu v Posto-jino dné 5. avgusta, tamburanje društvenega tamb. zbora, petje itd. Začetek ob 8. uri zvečer.

K mnogobrojni udeležbi Vas vabi

Na zdar!

Odbor

Fotografični aparati za diletante. Priporočamo vsem, ki se zanimajo za fotografiranje, kateri sport je jako zabaven in se ga je moči prav lahko naučiti, od leta 1854 obstoječo trgovino, kjer se dobe vse v to stroko spadajoče stvari trdke A. Moll, c. in kr. dvorni založnik, Dunaj, Tuchlauben 9, in da pogledajo nje ilustrovani cenik, ki se na zahtevanje pošlje brezplačno. (16—15)

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

LJUBLJANSKI ZVON

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

26. julija.

Pri **Slonu**: Pl. Klar, pl. Etlinger, Ornstein, Friebe z Dunaja. — Brunetti, Bevc iz Rudolfovega. — Pl. Eder iz Gradca. — Kalister iz Trsta. — Dr. Maly iz Brna. — Polonio iz Reke.

Pri **Matič**: Löwenthal Horn. Friedman, Müller z Dušaja. — Kornfeld iz Praga. — Frankol iz Maschke, Devetak iz Trsta. — Belšan, Müller, Hayne iz Gradca. — Schwickert iz Vipave.

Pri **bavarskem dvoru**: Capuder iz Pulja.
Pri **južnem kolodvoru**: Hora z Dunaja. — Do-lenc iz Vipave.
Pri **avstrijskem cesarju**: Bartol, Dessanti, Gar-lati, Billus iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

22. julija: Aleksander Gjudec, lasničarjev sin, 3 leta.
25. julija: Franc Primo, delavec, 28 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
26. julija	7. zjutraj	733.1 mm.	20.0° C	sl. sev.	jasno	
	2. popol.	729.7 mm.	31.0° C	sl. svz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	728.8 mm.	23.8° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 24.9°, za 5.3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. julija t. l.

Skupni državni dolg v notah	98 gld. 45 kr.
Skupni državni dolg v srebru	98 „ 45 „
Avstrijska zlata renta	122 „ 40 „
Avstrijska kronska renta 4%	97 „ 80 „
Ogerska zlata renta 4%	121 „ 55 „
Ogerska kronska renta 4%	96 „ — „
Avstro-ogerske bančne delnice	1015 „ — „
Kreditne delnice	360 „ 75 „
London vista	124 „ 75 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61 „ 22 1/2 „
20 mark	12 „ 24 „
20 frankov	9 „ 92 1/2 „
Italijanski bankovci	44 „ 40 „
C. kr. cekini	5 „ 90 „

Dné 26. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	149 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197 „ 25 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	127 „ 25 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ — „
Kreditne srečke po 100 gld.	196 „ 75 „
Ljubljanske srečke	24 „ 50 „
Radolfve srečke po 10 gld.	23 „ 50 „
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161 „ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	310 „ 50 „
Papirnati rubelj	1 „ 33 1/2 „

Zahvala.

Vsem onim, ki so nam kakorkoli o priliki smrti preljubljenega soproga, oziroma očeta, deda in tasta, gospoda

Alojzija Minatti-ja

izrazili sožalje ter ga spremili na zadnjem potu, zlasti pa sl. požarni brambi, sl. učitelstvu s šol-sko deo, zastopnikom grajščin Sonegg, Hammer-stiel in Turjak, č. duhovščini in pevcem izra-kajo tem potom svojo priščeno zahvalo

rod bine

Minatti, Govékar in Keržan.

Na Igu, dné 27. julija 1894. (809)

Dobro ohranjen

glasovir

se takoj najceneje prodá. (F05—2)

Cesarja Jožefa trg šte. 2, II. nadstropje.

Dva trgovska pomočnika

zmožna slovenščine in nemščine, vzprejme (807-1)

Josip Zevnik, trgovec v Brežicah (Štajersko).

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1894.

Nastopno omenjeni prihajali in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmun-den, Solnograd, Lend-Gastein, Zella na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 7 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmun-den, Solnograd, Lend-Gastein, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 41 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zella na Jeseru, Inomost, Bregenz, Curih, Genova, Paris, Steyr, Lino, Gmun-den, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lip-sije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmundena, Ischla, Aus-see, Pariza, Genova, Curiha, Bregenza, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 6 min. zjutraj mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsije, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Pilsna, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lianza, Pontabla, Trbiža.
Ob 12. uri 46 min. popoldne mešani vlak iz Novega mesta, Kočevja.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthalja, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 8. uri 34 min. zvečer mešani vlak iz Novega Mesta, Kočevja.
Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
„ 9. „ 05 „ popoldne „ „
„ 5. „ 50 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)
„ 10. „ 10 „ zvečer „ „

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 56 min. zjutraj iz Kamnika. (4—168)
„ 11. „ 15 „ dopoldne „ „
„ 8. „ 30 „ zvečer „ „
„ 9. „ 55 „ zvečer „ „ (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Lepo poletno stanovanje

oddá se na Gorenjskem v prijaznem kraju blizu Kranja. — Natánčneje izve se pri V. Benedik-u, Stražišče, p. Kranj. (796—3)

Najboljše voščilo svetá!

Fernolendt
voščilo za čevlje.

Ces. kralj. dež. priv.
tovarna utem. l. 1835
na Dunaji.

Te voščilo brez galice (vitrijola) se lepo črno sveti ter vzdržuje usnje trpežno.

Povsod v zalogi. (801-51)

Zaradi ponarejanj naj se pazi natanko na moje ime

St. Fernolendt.

Za naravno usnje svetle boje (Naturleder) izborna mazilo (crème).

Dr. Rose životni balzam

je nad 30 let znano, prebavljanje in slast pospešujoče in napenjanja odstranjujoče ter mlo raztop-ljajoče (424—15)

domače sredstvo.

Velika steklenica 1 gld., mala 50 kr., po pošti 20 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana, zakonito varovana varstvena znamka.

Zaloga skoro v vseh lekarnah Avstro-Ogrske.

Tam se tudi dobi:

Praško domače zdravilo.

To sredstvo pospešuje prav izborno, kakor sve-dočijo mnoge skušnje, čiščenje, zrnjenje in lečenje ran ter poleg tega tudi blaži bolečine.

V skatljicah po 35 kr. in 25 kr. Po pošti 6 kr. več.
Na vseh delih zavojnine je moja tu dodana zakonito varstvena znamka.

Glavna zaloga

B. FRAGNER, Praga,

št. 203-204, Mala strana, lekarna „pri črnem orlu“.

Postna razpošiljatev vsak dan.